

Божа велич і возвеличення людини

Господи, наш Боже!
 Яке на всій землі Твоє Ім'я величне!
 Здійми понад небеса свою славу.
 З уст немовлят і тих, які ссуть,
 Ти учинив хвалу супроти своїх супостатів,
 щоби знищити ворога і бунтівного.
 Коли я погляну на Твої небеса – рук Твоїх діло,
 на місяць і зорі, засновані Тобою, –
 хто така людина, що пам'ятаєш про неї,
 або людський син, що навідуєшся до нього?
 Ти зробив її не набагато меншою за ангелів,
 Ти увінчав її славою і честю.
 Ти дав йому владу над рук своїх ділами.
 Ти все підкорив йому під ноги:
 коряться йому бики і вівці,
 а також польові тварини,
 птахи небесні, морські риби,
 що носяться глибинами морськими.
 Господи, наш Боже!
 Яке на всій землі Твоє Ім'я величне!

*Коли я погляну на Твої небеса – рук Твоїх діло,
 на місяць і зорі, засновані Тобою, –
 хто така людина, що пам'ятаєш про неї,
 або людський син, що навідуєшся до нього?*

Хвала Богові Творцеві

Благослови, душе моя, Господа!
 Господи, Боже мій,
 Ти надзвичайно величний!
 У велич і красу Ти одягнувся,
 Ти одягаєшся у світло, як в одяг.
 Ти, наче намет, простягаєш небо,
 і на водах ставиш світлиць своїх основи.
 Ти хмари робиш колісницею своєю,
 на крилах вітрів ступаєш.
 Ти робиш вітри посланцями своїми,
 а палаючий вогонь – слугами своїми.
 Ти заснував землю на твердих основах,
 вона не захитається на віки вічні.
 Безоднею, мов плащем, Ти покрив її,
 на горах зберуться води.
 Від Твоєї погрози вони втікати будуть, –
 поспішать геть від звуку Твого грому.
 Підіймаються гори і опускаються рівнини –
 на місце, яке Ти призначив.
 Ти встановив межу, яку вони не перейдуть,
 і не повернуться, щоби покрити землю.
 Ти джерела спрямовуєш у потоки, –
 між горами вони протікають.

Вони напувають усіх польових звірів –
 дикі осли тамують свою спрагу.
 Над ними поселиться птаство небесне, –
 з-поміж листя подаватимуть голос.
 Ти зі своїх горниць напуваєш гори;
 насититься земля Твоїх діл плодами.
 Ти вирощуєш траву для худоби
 і зелень на службу людям, щоби земля хліб
 давала:
 тож вино веселить серце людини, –
 її обличчя сяє від олії,
 а хліб серце людини укріплює.
 Наситяться дерева Господні –
 ліванські кедри, що насадив Ти.
 Там пташки будуть гніздитись,
 і журавель має своє гніздо на кипарисах.
 Для диких кіз – високі гори,
 скелі – для борсуків притулок.
 Ти створив місяць, щоб час визначати, –
 і сонце знає свій захід.
 Ти темряву наводиш – і ніч стається,
 а в ній виходять усі лісові звірі.
 Молоді леви ричать про здобич, –
 просять у Бога для себе поживи.
 А сходить сонце, – вони збираються разом
 і лежать у своїх лігвах.

Виходить людина на своє діло,
на свою працю, – аж доки не настане вечір.
Які величні Твої діла, Господи!

Ти все вчинив премудро –
земля сповнена Твоїм творінням.

Ось велике і широке море:
там плазуни, яким числа немає, –
тварини малі і великі.

Там кораблі пропливають
і левіафан, якого Ти створив, щоби йому
забавлялись.

Всі на Тебе чекають,
щоби дав Ти їм їжу у час відповідний.
Даєш їм – вони підбирають;
відкриваєш руку свою, – все наповнюється
благом.

А відвертаєш своє обличчя, – їх страх огортає;
віднімаєш їхній дух – вони гинуть
і повертаються у свій порох.

Пошлеш свого духа – вони створені будуть;
Ти оновиш землі обличчя.

Нехай Господня слава буде навіки,
нехай Господь веселиться своїми ділами!

Ти споглядаєш на землю і змушуєш
її тремтіти;
торкаєшся гір – і вони димляться.

Тож Господу в час свого життя буду співати, –
співатиму моєму Богові, поки існую.

Хай мої роздуми Йому приємними будуть;
я в Господі буду радіти.

А грішники із землі хай зникнуть,
та й нечестиві, –
хай їх вже не буде.

Благослови, душе моя, Господа!